

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleménye – Célkitűzések a 2015 utáni időszakra az euromediterrán régióban

(saját kezdeményezésű vélemény)

(2015/C 383/07)

Előadó: An LE NOUAIL MARLIÈRE

2015. január 22-én az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság úgy határozott, hogy eljárási szabályzata 29. cikkének (2) bekezdése alapján saját kezdeményezésű véleményt dolgoz ki a következő tárgyban:

Célkitűzések a 2015 utáni időszakra az euromediterrán régióban.

A bizottsági munka előkészítésével megbízott „Külkapcsolatok” szekció 2015. június 11-én elfogadta véleményét.

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság a 2015. július 1-jén és 2-án tartott, 509. plenáris ülésén (a 2015. július 1-jei ülésnapon) 57 szavazattal 22 ellenében, 7 tartózkodás mellett elfogadta az alábbi véleményt.

1. Következtetések és ajánlások

1.1. Az EGSZB azt javasolja az Unió a Mediterrán Térségért tagállamainak és az EU-nak, hogy a megfelelő nemzetközi egyezmények ratifikálásával erősítsék meg a közös megegyezés alapján kialakított fenntartható fejlesztési célokat.

1.2. Az EGSZB javasolja az Unió a Mediterrán Térségért tagállamainak és az EU-nak, hogy gondoskodjanak a fenntartható fejlesztési célok eléréséhez szükséges közberuházások hatékony védelméről.

1.3. Az EGSZB azt ajánlja az Unió a Mediterrán Térségért tagállamainak és az EU-nak, hogy az emberekhez minél közelebb, a civil társadalom és az önkormányzatok helyi szintű bevonásával szervezzék meg a végrehajtást.

1.4. Az EGSZB tudomásul veszi a „Külgügyek és nemzetközi kapcsolatok” tanácsa 2015. május 26-i ülésének következtetéseit, valamint az Európai Bizottságnak az EU és a tagállamok hivatalos fejlesztési támogatáshoz kapcsolódó kötelezettségvállalásairól és teljesítéséről szóló 2015. évi jelentését.

1.5. Ugyanakkor sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az EU csak 2030-ra kívánja elérni a GDP 0,7 %-ában meghatározott célt⁽¹⁾.

1.6. Az EGSZB támogatja az EU-nak azt a szándékát, hogy megerősítse a nem pénzügyi vetületeket (a nemzetközi jogi eszközök ratifikálása, a pénzügyi bűncselekmények elleni küzdelem).

1.7. A két-, több és sokoldalú kereskedelmi érdekeket, valamint a fenntartható fejlődés céljait egyaránt figyelembe vevő, koherens álláspont kialakítását szorgalmazza, hogy mind a célok, mind az európai támogatások hitelességét meg lehessen őrizni.

1.8. Az EGSZB azt javasolja, hogy hosszabbítsák meg a szociális partnerek és az uniós intézmények között a szakképzésről és az egész életen át tartó tanulásról folyó párbeszédet, amelyben az EGSZB-t is részvételre kérték fel, és amelynek megvalósításához intézményünk is hozzájárult⁽²⁾. Javasolja emellett a megfelelő cselekvési programok meghosszabbítását is.

1.9. Az EGSZB javasolja, hogy ezeket az ajánlásokat építsék be az EU programjába és szomszédságpolitikájába, és biztosítsák az összhangot a kereskedelmi, kül-, fejlesztési, pénzügyi, demokráciavédelmi és emberi jogi politika között, ahogyan arra Federica Mogherini alelnök is kötelezettséget vállalt 2015. május 28-án a civil társadalom előtt⁽³⁾.

⁽¹⁾ Neven Mimica biztos, az EGSZB 508. plenáris ülésén, 2015. május 28-án.

⁽²⁾ <http://www.etf.europa.eu/web.nsf/pages/home>

⁽³⁾ http://eeas.europa.eu/statements-eeas/2015/150528_01_en.htm

2. Bevezetés

2.1. A 2015 utáni fenntartható fejlesztési célokról szóló vita a következő években előkelő helyet kap mind az európai, mind a nemzetközi napirenden. Az euromediterrán régió országainak van néhány olyan közös sajátossága, amelyekre oda kell figyelni annak mérlegelésekor, hogy a fenntartható fejlesztési célokat miként lehet beépíteni az európai szomszédságpolitikába és a dél-mediterrán országok szakpolitikáiba. Az élelmezésbiztonság, a szegénység és a társadalmi kirekesztés, a vízhez való hozzáférés nehézségei, a régió demokratikus és gazdasági átmenet alatt álló országainak különleges helyzete, valamint a béke és biztonság helyreállításának szükségessége miatt hasznos lehet egy olyan EGSZB-velemény, amely azzal a céllal készül, hogy néhány irányelvet fektessen le a földközi-tengeri térségre vonatkozó 2015 utáni menetrend végrehajtása és nyomon követése kapcsán.

2.2. Az EGSZB azzal, hogy megkönnyíti a konkrét nehézségek azonosítását és a civil társadalommal karöltve javaslatokat dolgoz ki az euromediterrán régió számára, hasznos tanácsokat adhat e sokat szenvedett régió kormányainak és az európai uniós intézményeknek.

2.3. Az EGSZB ezzel a véleménnyel folytatni kívánja a fenntartható fejlesztési célokkal kapcsolatban általában, illetve konkrétan a földrajzi régió – a Földközi-tenger partvidéke – vonatkozásában végzett munkáját.

2.4. Az ENSZ főtitkára összefoglaló jelentést terjesztett be a kormányoknak a Rio+20 konferencia után elfogadott „Milyen jövőt akarunk?” című nyilatkozatára épülő, a fenntartható fejlődéssel kapcsolatos 2015 utáni általános célkitűzéseket vizsgáló nyílt munkacsoport eredményeiről. Ebben szerepel az a döntés, hogy a fejlődő országokra vonatkozó millenniumi célokat olyan univerzális – ugyanakkor differenciált – célkitűzésekké kell átalakítani, amelyek az emberiség egészére vonatkoznak, az iparosodott, a feltörekvő, a fejlődő és a kevésbé fejlett országokban egyaránt. Széles körű konzultációkra került sor különböző regionális és szubregionális szinteken, és a szervezett civil társadalom ENSZ-ben képviselttel rendelkező főbb csoportjainak lehetőségük volt ezekben részt venni és érvényesíteni érdekeiket. 17 átfogó célkitűzést és ezen belül 169 célt fogadtak el „a végrehajtás eszközeit és a fenntartható fejlődést célzó globális partnerséget” illetően.

2.5. 2015-ben két fontos rendezvényre kerül sor, amelyek elválaszthatatlanul összekapcsolódnak a 2015 utáni fenntartható fejlesztési célokkal: egy, a fejlesztés finanszírozásáról 2015 júliusában, Addisz-Abeában tartandó nemzetközi konferenciára, valamint 2015 végén, Párizsban az Éghajlat-változási Keretegyezmény Feleinek 21. Konferenciájára.

2.6. A 2015 utánra szóló fenntartható fejlesztési program keretét kíván létrehozni az ENSZ jövőbeli helyszíni fellépéseihöz, mostantól kiemelt hangsúlyt helyezve az egyenlőségre, a társadalmi befogadásra és a tisztességes munkára, s emellett megőrizve a dolgozó emberek fenntartható bevételi forrásait, megóvva a környezetet, és figyelembe véve a biológiai és természeti erőforrások megújulásának ütemét is. A program azonban abból az előfeltevésekből indul ki, hogy a társadalmainkat vezérlő gazdasági paradigma nem fenntartható. Ez azt jelenti, hogy a világ vezető politikusainak ambiciózus célokat kell kitűzniük. A jelenlegi gazdasági, szociális, környezetvédelmi – és így végeredményben politikai – helyzet a világ számos részén egyáltalán nem fenntartható, és a szóban forgó, euromediterrán régióra ez különösen igaz. Sokan vélik úgy, hogy a fenntartható fejlődési célok eléréséhez legalábbis módosítani kellene a gazdaságokat korunkban vezérlő gazdasági és pénzügyi alapelveket, hogy így változtatni tudjunk a jelenlegi helyzeten.

2.7. A Földközi-tenger északi partvidékén, a dél-európai országokban olyan a társadalmi és gazdasági helyzet, amelyet a polgárok már nem fogadnak el, és amely nem teszi lehetővé azoknak a sürgető környezet- és éghajlatvédelmi intézkedéseknek a megtételét, amelyek esélyt teremtenének az európai polgárok számára ahhoz, hogy egy környezetvédelmi, gazdasági és szociális tekintetben más jellegű térséget építsenek ki maguknak. A fiataloknak – annak ellenére, hogy a nemzeti és az európai rendszer sokat fektetett az oktatásukba – nincs módjuk arra, hogy kibontakozzanak, és hozzájáruljanak az EU gazdasági, társadalmi és környezeti versenyképességének erősítéséhez.

2.8. 2008 óta kevés új munkahely jött létre, sőt, számos leépítésre került sor, a munkahelyek létrejöttének üteme pedig nem követi a demográfiai tényezők alakulását, sem a munkaerőpiacra kikerülő diplomások számát, ami oda vezet, hogy az emberek elutasítják a kilátástalan megszorítási politikákat. Az oktatással, az egészségüggyel, a közlekedéssel és a lakhatással kapcsolatos közpolitikák és közszolgáltatások viselik a megszorítások következményeit, pedig a fenntartható fejlődési célok megvalósításához éppen e szolgáltatások megerősítésére van szükség. A hajléktalanok vagy rossz lakáskörülmények közt élők száma az EU-28 területén egyre nő, és a létrejövő munkahelyek többsége rendkívül ingatag, bizonytalan és perspektíva nélküli. Rohamosan nő a nem vagy csak rosszul fizetett gyakornokok száma, az európai társadalom radikalizálódásának, a tolerancia csökkenésének, a másokkal szembeni ellenségességnek és meg nem értésnek lehetünk tanúi, a generációk közti szakadék egyre mélyül, és individualista, túlélésre koncentráló szemlélet ver éket a hivatásos politikusok és a frusztrált polgárok közé.

2.9. A Földközi-tenger déli partvidékén a gazdasági hasznot kisajátító, a szőlásszabadságot és a polgárok közötti egyenlőséget korlátozó diktatúrák elutasítását láthattuk. Több ország is irányt váltott azonban, és ahelyett, hogy – ahogy reméltük – a demokrácia melletti nemzeti konszenzus példáit követték volna, a hatalom visszacsúszott egy nagy hatalommal rendelkező, autoriter katonai réteg kezébe. Eközben radikalizálódott csoportok, élve a kínálkozó lehetőségekkel, katonai tevékenységet kezdtek folytatni vagy bűnöző rezsimeket alakítottak. Afrika egy része ma ilyen jellegű, állandó fenyegetés alatt van, a Közel- és Közép-Keleten pedig tömeges népességmozgások, illetve a katonai és a politikai erővonalak átrendeződése figyelhető meg. Tömören fogalmazva, a civil lakosságnak egy perc nyugalma sincs.

2.10. Ilyen körülmények között nem valószínű, hogy a béke helyreállításának, az anyagi jólét növelésének vagy a régió gazdasági fejlesztésének eszközeként a fenntartható fejlődéshez kapcsolódó bármilyen cél hiteles lehetne. Demokratikus, társadalmi vagy környezeti szempontból instabil régiók nem képesek tartósan befektetéseket vonzani, a befektetések ott hosszabb ideig nem maradnak meg és nem prosperálnak. Emellett az, hogy a gazdasági fejlődés hosszú évtizedekig csak a családok és az emberek kisebb része és a diktátorok számára hozott hasznot, aláásta az igazságos, átlátható és demokratikus módon működni képes intézményeket.

3. Környezet

3.1. A tények azt mutatják, hogy az euromediterrán régió ki van téve a – tengeri és szárazföldi – környezeti katasztrófák kockázatának. Egy 2013-as jelentés szerint a földközi-tengeri partvidéki környezet legalább 150 millió ember megélhetését biztosítja. Ugyanez a jelentés idézi az ENSZ Környezetvédelmi Programját (UNEP), mely szerint a Földközi-tenger partvidékén összesen 13 gázkitermelő üzem, 55 olajfinomító, 180 erőmű, 750 jachtkikötő, 286 kereskedelmi kikötő, 112 repülőtér és 238 tengervíz-sótalanító üzem található, és ezek legtöbbje potenciálisan kiválthat környezetvédelmi vészhelyzetet. A jelentés megállapítja továbbá, hogy az egész térség számára kiemelten fontos, hogy megfelelő intézkedéseket léptessenek életbe az esetleges természeti vagy ember okozta katasztrófák hatásának enyhítésére ⁽⁴⁾.

4. Foglalkoztatás

4.1. Johannes Hahn biztos május 28-i beszédében hangsúlyozta, hogy *minden évben* 5 millió új munkahelyet kell teremteni ahhoz, hogy munkát adhassunk az egyre növekvő számú munkaerő kezébe és biztosíthassuk a társadalmi befogadást. Emlékeztetett továbbá arra, hogy e cél eléréséhez legalább 6 %-os gazdasági növekedésre van szükség a régióban.

4.2. Ehhez a tisztességes munkahelyek megteremtésének elősegítése (8. célkitűzés) a kulcs, mivel a szegénység egyik gyökere az alacsony színvonalú (bizonytalan, rosszul fizetett, tartós és átfogó szociális védelem nélküli) foglalkoztatás. A hangsúlyt ezért a szegénység és a kirekesztés elleni küzdelem alapvető eszközeiként ismét a növekedés minőségére, a biztonságos és egészséges foglalkoztatási és munkafeltételekre, valamint a munkavállalók és családjuk számára biztosított szociális védelemre kell helyezni.

5. A finanszírozás magánforrásai

5.1. A magánszférának az iparfejlesztést célzó kereskedelmi partnerségekhez való hozzájárulása csak akkor lehet produktív és hatékony, ha azt a tisztességes foglalkoztatásra vonatkozó megfelelő menetrend kíséri, amelynek az eddiginél kérlelhetlenebbnek kell lennie a tisztességes munkafeltételek megkövetelése terén. Minden eddiginél fontosabb, hogy a létrehozott munkahelyek színvonalasak és jól fizetettek legyenek, emellett tekintettel legyenek a környezetre és az emberi egészségre, valamint hatékony szociális védelemmel párosuljanak ⁽⁵⁾. Ez különösen fontos a közel-keleti és észak-afrikai térségben, ahol a fiatalok munkanélkülisége a legmagasabbak között van a világon és folyamatosan növekszik, így jelentős a nem foglalkoztatott, de oktatásban, képzésben sem részesülő (NEET) fiatalok aránya. Alapvetően fontos, hogy az informális szektorban dolgozók számára a társadalmi és politikai stabilitás és a konfliktusok megelőzése érdekében garantáljunk egy minimális jövedelembiztonságot, mivel ez csökkenti a radikalizmust és a szélsőségeséget, s ezzel hozzájárul a politikai stabilitáshoz és a biztonsághoz ⁽⁶⁾. Az alap- és továbbképzés, az egyenlőség, a fiatalok és a nők munkaerő-piaci részvétele, a polgároknak az az igénye, hogy tiszteletben tartsák őket, a véleménynyilvánítás szabadsága, a tisztességes bérek, a biztonság, a környezet és a közegészség védelme, a koragyermekkori nevelés, valamint a generációk közötti szolidaritás közös kívánalmak a Földközi-tenger mindkét partján. A kormányoknak képeseknek kell lenniük arra, hogy ezek megvalósulását garantálják, és ne merüljön fel a részérdekeket egyoldalúan védő szupranacionális egyezkedés veszélye, még akkor sem, ha esetleg szeretnénk, hogy az univerzális célok finanszírozása terén a nemzetközi kereskedelem nagy szerepet kapjon ⁽⁷⁾.

⁽⁴⁾ <http://www.preventionweb.net> – Euromediterrán Partnerségi Program (PPRD South), 2013. február.

⁽⁵⁾ Lásd: az EGSZB véleményét: „Szociális védelem az Európai Unió fejlesztési együttműködésében” (HL C 161., 2013.6.6., 82. o.).

⁽⁶⁾ 2015 utáni célkitűzések az euromediterrán régióban, EGSZB-meghallgatás, 2015. május 22., „Solidar vision on post 2015”.

⁽⁷⁾ Az EGSZB véleménye, REX/441 (lásd e Hivatalos Lap 49. oldalát).

6. A végrehajtás eszközei és a célok felé történő előrehaladás nyomon követése

6.1. A WTO keretében folyó többoldalú tárgyalások során központi téma a kereskedelem mint a tisztességes fenntartható fejlődés megvalósításának eszköze. Eközben több folyamatban lévő tárgyalás is arról tanúskodik, hogy nincs összhang egyes szabad kereskedelmi célok, illetve a fenntartható fejlődéshez kapcsolódó célkitűzések megvalósítása között. A következőkről van például szó: a szolgáltatásokról szóló olyan megállapodások, amelyek számos, sok ember számára hozzáférhető és a célok megvalósításához szükséges közszolgáltatás liberalizációját vagy privatizációját irányozzák elő; a környezeti termékekről szóló megállapodások, technológiatranszferek, iparjogvédelmi jogok; megállapodás az új informatikai technológiákról, a nyersanyag-kitermelő és bányászati iparágakról; a multinacionális vállalatok és az államok közötti viták rendezésére szolgáló rendszerek. Számos olyan terület van, ahol az önmagukban helyeselhető célkitűzések a nagy hatalmú vállalatok és államok közötti alkudozások nyomán veszítettek hitelességükből.

6.2. A kereskedelempolitikának nemcsak a liberalizációt kellene öncélként támogatnia, hanem politikai mozgásteret kellene biztosítania a fejlődő országok számára, hogy megfelelően odafigyelhessenek a munkanélküliségre, a kiszolgáltatott helyzetben lévő emberekre, a nemek közötti egyenlőségre és a fenntartható fejlődésre gyakorolt hatásokra. Ezért valamennyi kereskedelmi megállapodás és beruházási egyezmény átfogó áttekintését javasoljuk, hogy meghatározzuk azokat a területeket, ahol esetleg korlátozzák a fejlődő országok lehetőségeit abban, hogy megelőzzék és kezeljék a válságokat, szabályozzák a tőkeáramlásokat, védjék a megélhetéshez és tisztességes munkahelyhez való jogot, érvényesítsék a méltányos adózás szempontjait, alapvető közszolgáltatásokat nyújtsanak és biztosítsák a fenntartható fejlődést.

6.3. A kormányoknak kötelezően el kellene végezniük a két- és többoldalú kereskedelmi és beruházási megállapodások emberi jogi szempontú hatásvizsgálatát, különös figyelmet fordítva a fejlődéshez, az élelmszerhez, az egészséghez és a megélhetéshez fűződő jogokra és tekintetbe véve a perifériára szorult csoportok helyzetét is. Ehhez hozzátartozna a genfi Emberi Jogi Tanács által 2014 júniusában elfogadott állásfoglalás-tervezet végrehajtása, mely szerint munkacsoportot kell létrehozni egy olyan eszköz előkészítésére, amely az emberi jogokkal kapcsolatos nemzetközi kötelezettségeket írta elő a transznacionális vállalatok számára.

6.4. Bizonyos ideig – amíg nem mondható ki, hogy a világ kiheverte a 2008-as pénzügyi válság és a 2011-es demokratikus válság utóhatásait – a 2015 utáni fejlesztési célokhoz kapcsolódó, foglalkoztatási és környezetvédelmi szempontból előnyös beruházásokat nem szabadna figyelembe venni a költségvetési hiány számításánál, és úgy kellene tekinteni őket, mint közérdekű, általános, tartós és fenntartható befektetéseket, amelyeket nulla kamattal finanszíroznak, és amelyekbe fedezeti alapok nem fektethetnek.

6.5. Az adócsalás és adókikerülés, valamint az illegális tevékenységből – például nem hivatalos munkából, migránsok utaztatásából, újrahasznosíthatatlan hulladékok kivételéből – származó pénzek pénzmosási célú illegális mozgásai elleni küzdelem várhatóan lehetővé tenné, hogy hozzájussunk a fenntartható fejlesztési célok eléréséhez szükséges további forrásokhoz ⁽⁸⁾.

6.6. Végül pedig szem előtt kell tartani, hogy a meglévő nemzetközi jogi eszközök szintén segíthetik a végrehajtást, és ha bizonyos egyezményeket – így az ILO munkára vonatkozó legfontosabb egyezményeit, a nőkkal szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetések minden formájának kiküszöböléséről szóló, 1979. december 18-i ENSZ-egyezményt, a migráns munkavállalók és családjuk védelméről szóló egyezményt, a háztartási alkalmazottak védelméről szóló C189. sz. egyezményt, a mezőgazdaság munkavédelméről szóló C184. sz. egyezményt vagy a Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Nemzetközi Egyezségokmányát és annak fakultatív jegyzőkönyvét, hogy csak néhány példát említsünk – ratifikálnak, és átültetik őket az Unió a Mediterrán Térségért valamennyi tagállamának tételes jogába, akkor azok elsődleges nem pénzügyi végrehajtási eszközöket jelentenének, amelyek (*de jure*) már önmagukban is garantálnák az egyének jogvédelmét, amire elengedhetetlenül szükség van ahhoz, hogy a gyakorlatban (*de facto*) is megvalósíthassunk számos fenntartható fejlődési célt, például az alábbiakhoz kapcsolódóakat:

Fenntartható fejlődési célok ⁽⁹⁾

1. cél A szegénység valamennyi típusának felszámolása mindenütt

2. cél Az éhezés felszámolása, az élelmezésbiztonság és az élelmezés javulásának megvalósítása, a fenntartható mezőgazdaság megvalósítása

⁽⁸⁾ A források (Világbank, IMF, transparency.org stb.) szerint legalább 1 000 milliárd dollár.

⁽⁹⁾ Az ENSZ csúcstalálkozója számára, a 2015 utáni fejlesztési menetrend elfogadásával kapcsolatban készített záródokumentum tervezete (*Zero draft*) alapján, a 2015. januári helyzetnek megfelelően.

3. cél Az egészséges életmód biztosítása és a jólét ösztönzése mindenki számára, minden életkorban
 4. cél Inkluzív és méltányos minőségi oktatás biztosítása, valamint az egész életen át tartó tanulás lehetőségeinek ösztönzése mindenki számára
 5. cél A nemek közötti egyenlőség megvalósítása és valamennyi nő és lány jogainak érvényesítése
 6. cél A víz és a megfelelő higiénés körülmények rendelkezésre állásának és fenntartható kezelésének biztosítása
 7. cél A megfizethető, megbízható, fenntartható és korszerű energiához való hozzáférés biztosítása
 8. cél A tartós, inkluzív és fenntartható növekedés, valamint a teljes, produktív és tisztességes foglalkoztatás ösztönzése mindenki számára
 9. cél Ellenálló infrastruktúra kiépítése, az inkluzív és fenntartható iparosodás ösztönzése, valamint az innováció előmozdítása
 10. cél Az egyenlőtlenségek csökkentése az országokon belül és az országok között
 11. cél A városok és települések befogadóvá, biztonságossá, ellenállóvá és fenntarthatóvá tétele
 12. cél A fenntartható fogyasztási és termelési minták biztosítása
 13. cél Sürgős fellépés az éghajlatváltozás és annak hatásai elleni küzdelem érdekében ⁽¹⁰⁾
 14. cél Az óceánok, tengerek és tengeri erőforrások megőrzése és fenntartható hasznosítása a fenntartható fejlődés céljait követve
 15. cél A szárazföldi ökoszisztémák fenntartható használatának védelme, helyreállítása és ösztönzése, fenntartható erdőgazdálkodás, az elsvatagosodás elleni küzdelem, a talajromlás megállítása és visszafordítása, a biológiai sokféleség csökkenésének megállítása
 16. cél Békés és befogadó társadalmak ösztönzése a fenntartható fejlődés céljait követve, az igazságszolgáltatáshoz való általános jog biztosítása, valamint hatékony, elszámoltatható és inkluzív intézmények létrehozása valamennyi szinten
 17. cél A végrehajtás eszközeinek erősítése és a fenntartható fejlődést célzó globális partnerség megújítása
- 6.7. 2015. május 28-án a Régiók Bizottsága és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság az Európai Bizottsággal közösen fórumot rendezett az euromediterrán országok civil társadalmá részére, amelyen Johannes HAHN európai biztos és Federica Mogherini alelnök, valamint az Európai Parlament elnöke is felszólalt.
- 6.8. E fórum során, amelynek célja az volt, hogy megvitassa az EU szomszédságpolitikájának új irányait, Johannes HAHN biztos emlékeztetett azokra a különféle pénzeszközökre, amelyeket közvetlenül a Szíriában és a szomszédos országokban kialakult humanitárius válság enyhítésére fordítottak – a Szomszédságpolitikai Civil Társadalmi Eszközből 52 millió eurót szántak erre –, és ismertette azokat a vállalt fellépéseket, amelyekre további 40 millió eurót kell fordítani a Madad alapból.
- 6.9. Végül pedig utalni kell az európai migrációs stratégiára, amelyet az Európai Bizottság két héttel az államfői csúcstalálkozó után tett közzé, és amely az EUMSZ 78. cikkének (3) bekezdése alapján a menekültek befogadásával és letelepítésével kapcsolatos tevékenységek konkrét megosztását javasolja ⁽¹¹⁾.

Kelt Brüsszelben, 2015. július 1-jén.

az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság
elnöke
Henri MALOSSE

⁽¹⁰⁾ Elismerve, hogy az ENSZ Éghajlat-változási Keretegyezménye az éghajlatváltozásra adott globális válaszról folytatott tárgyalások legfontosabb nemzetközi és kormányközi fóruma.

⁽¹¹⁾ http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-is-new/news/news/2015/20150527_02_en.htm